

Ljubezen

Pobožno tonemo v kopel kadila.
Kot ta prosojno lahki pajčolan
ovijamo ljubó Ti srčno stran,
ki je za nas ljubečo kri prelila.

Počasi nam kadilnica obstane,
umakne za oblake se nebo.
S Frančiškom nežno ljubimo zemljó,
le žile k Stvarniku so nam zrahljane.

Ljubezen vžgi nam, križani Pastir,
Tvoj angel nam kadilnico zavíhti,
da ne omaga nam v peklenški ihti.

Na dno srca nas svojega pogrezní,
posej nam v prazne brazde milost, mir
in vrhovata žetev bo ljubezni.

Sonet

○ Bog, osreči me ali ubij
ali pa daj moči mi, da bom kelih
Tvoj grenki izpil, da videl v Tvojih delih
skrivnostnih bom ljubezen, ki miri

v pekoči bóli stisnjene dlani,
strmó izprožene do oblakov belih,
da bom trpel, navajen onemelih
tožbá, voljnó, kar naložiš mi Ti!

To zadnje daj mi, da Ti bom podoben.
Da ko življenja mojega bo čoln
na gladko obtesan in z ognjem izdolben

in grenkotežkega tovara poln,
pokažeš mi nevidni svoj pristan
in usmiljen mi ponudiš svojo dlan.